

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Jeg er som sagt rede til at gøre alt og bruge morgener og aftener og nætter med, for at vi kan få dette her belyst grundigt i de næste par uger, og jeg håber, vi kan få en vedtagelse i bred enighed den 31. maj.

Pernille Forchhammer (S):

Jeg vil bare, for at der ikke skal være nogen misforståelser, sige, at jeg ikke i mit indlæg forsøgte at sige, at der er sket en balanceforskydning til fordel for de private skoler, men alene forsøgte at påpege, at det er meget vanskeligt at lave et sammenligningsgrundlag, og at det er meget vanskeligt at gennemskue beregningerne, sådan at man kan tale om, hvor balancen i det her rent faktisk ligger.

Derudover var intentionen med min ordførelse ikke at sige, at vi ikke ønsker, at dette lovforslag skal gennemføres. Vi ønsker, at der skal arbejdes med at finde en tilskudsmodel, som kan holde. Men vi ønsker, at den bliver gennemarbejdet sådan, at den ikke skal ændres igen om et halvt eller et helt år. Vi ønsker at være 100 pct. sikre på, at vi denne gang gennemfører en lov, som de frie skoler kan leve med, som Folketinget kan leve med, og som folkeskolen kan leve med.

Køpke Christensen (FP):

Nu ved jeg godt, at jeg gennem udvalgsarbejdet kan stille nogle spørgsmål, men jeg spurgte faktisk ministeren, hvordan han så på depositum frem for oprettelsesgebyrer, og det vil jeg i hvert fald gerne have ministerens vurdering af.

Så var der § 9, stk. 4. Der er det, ligesom man pointerer, at det er den enkelte elev, der skal vurderes. Er ministeren ikke enig med mig i, at det ville være bedre at vurdere skoleundervisningen som helhed frem for den enkelte elev?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Om der skal være tale om et gebyr eller et depositum, er et af de emner, jeg synes egner sig godt til udvalgsdrøftelse. Sådan som jeg lagde det op, gjorde jeg det jo ikke til en betingelse, at der her skulle foreligge en indtægtskilde, idet jeg sagde, at jeg synes, vi skal betragte det hele under ét, altså økonomien under ét, og hvad man sætter til på gyngerne, det kan man så bruge på karrusellerne, eller rettere sagt, det kan man jo netop ikke. Så dermed var det faktisk

min hensigt at svare på det; nu har jeg så fået det gentaget.

Hvad angår dette tilsyn med den enkelte, § 9, stk. 4, har vi forsøgt at fastholde den efterhånden urgamle formulering, at børn i friskoler og private grundskoler ligesom hjemmeunderviste børn skal lære, hvad der står mål med, hvad der almindeligvis opnås i folkeskolen. Det er en ældgammel formulering, som vi har forsøgt at køre ind, og den går på den enkelte elev. Det, der siges med den, er, at her i Danmark er der skolefrihed; man kan gøre stort set, hvad man vil, men når konfirmationsalderen er nået, vil vi altså godt have en garanti for, at folk kan læse og skrive og regne og har lidt flere elementære skolekundskaber. Det er det, der er meningen med den, og derfor synes jeg personlig, at den netop skal gå på det enkelte barn. Der står vist også noget om det i grundloven.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Netop når det er urgammelt, var der måske grund til at genvurdere, om det virkelig er rimeligt.

Men jeg vil godt lidt ind på forvaltningen. Vi ved jo, at ministerierne mig bekendt, allerede da firkløverregeringen kom til, talte om, at der skulle spares. Det skulle nu udarbejdes således, at administrationen blev fjernet mest muligt. Det, der skete, var, at man lagde noget af administrationen ud til det, der hedder De Frie Grundskolers Fællesråd.

Det, man faktisk har gjort, er, at man har sammenblandet politik og administration. Mig bekendt har ministeren selv været lidt inde på de samme tanker i Friskolebladet, nr. 8 fra 1991, nemlig at det måske var en idé at få disse to ting adskilt. Jeg ved ikke, hvordan ministeren ser på det i dag.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, det afgørende er, at ingen skoler tvinges ind under en bestemt organisationsordning mod deres vilje. Det må være det, der er afgørende.

Der er intet i vejen for, at en stor gruppe af skoler siger: Vi vil gerne selv fordele pengene imellem os. Det synes jeg faktisk vi politikere skal erklære os tilfredse med; derved kan vi jo i det små sætte de grænser for politik, som hr.